

Oženil by sa, bože moj, vzal by si dievča zo dvora, čo nemá otca, matera, ani v Likavke frajera.

(Oženil by sa, ale nie, mám ja frajerky chudobné. Chudobnú mám vziať, radšej nič, mal by som biedy ešte víc.) Počkajže ma len ty, dievča, mám ti čosi hovoriti, nechcelos' mi včera večer, včera večer otvoriti.

- [Ej] ani dveri, ani vrát,
- [ej] ani so mnou zhovárat, [ej] no len počkaj ty dievča,
- [ej] ved ti ja to nahradím.

V 1. vyd. sú v nápeve uvedené prvé tri takty dvakrát za sebou s rovnakým textom – sú pridané – a posledný verš 2. slohy textu je v repetičných znamienkach.

Bože môj, otče môj, jak je ten svet zmotaný! Čo vystojí, čo vystojí chudobný poddaný! Každý ho sužuje, platu nepovyšuje; veď sa nazdá, že na veky panuje, panuje.